

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ DE SALUT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1095-2011

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. **51**

Presidència
de l'Honorable Sr. Vicenç Thomàs i Mulet

Sessió celebrada dia 13 de setembre de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA RGE núm. 5857/17, de la consellera de Salut, sol·licitada pel Grup Parlamentari Mixt, per donar explicacions sobre la venda de falsos medicaments contra el càncer..... [680](#)

EL SR. PRESIDENT:

Senyors i senyores diputats, començam la sessió d'avui, i en primer lloc els demanaria si es produeix qualche substitució.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Damià Borràs substitueix Xico Tarrés.

Compareixença RGE núm. 5857/17, de la consellera de Salut, sol·licitada pel Grup Parlamentari Mixt, per donar explicacions sobre la venda de falsos medicaments contra el càncer.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Idò passam al debat de l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en la compareixença RGE núm. 5857/17, de la consellera de Salut, sol·licitada pel Grup Parlamentari Mixt per tal d'informar sobre la venda de falsos medicaments contra el càncer.

Assisteix a la compareixença la consellera de Salut, la Sra. Patricia Gómez, que ve acompanyada del Sr. Benet Pròsper Gutiérrez, director de Planificació, Avaluació i Farmàcia; la Sra. María Ángeles Rojo, cap de servei de Control de medicaments i productes sanitaris; i el Sr. Antoni Canyelles, assessor tècnic de la conselleria.

Podem començar. Té la paraula la Sra. Consellera, que ja sap que pot fer una exposició oral sense limitació de temps.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Bona tarda a tots i a totes, gràcies també al meu equip per venir una vegada més per poder ampliar la informació en cas que sigui necessari.

El Grup Mixt demana la meua compareixença; textualment expressa: *“Debido a la detención de dos catedráticos de la Universidad de las Islas Baleares por estafa sobre la venta de falsos medicamentos contra el cáncer se solicita la comparecencia de la consellera de Salud”*. Bé, sobre aquest tema ja vàrem tenir ocasió de parlar-ne al Ple del 25 d'abril de 2017. És cert que una pregunta oral en ple tampoc no dóna marge per poder donar moltes explicacions, i el que sí en essència, a part de l'explicació que es va donar, el que sí crec que vaig ressaltar és la necessària prudència a l'hora d'oferir la informació. La diputada Ballester en aquell moment ens va acusar de deixadesa de funcions inacceptable, textualment, amb la qual cosa no estàvem en aquell moment, ni tampoc podem estar en aquests moments, d'acord, perquè pensam que en els judicis de valor s'ha d'anar alerta, no es poden fer així. També la diputada va dir: *“¿Dónde están los mecanismos de control de las autoridades sanitarias?, ya que se tiene que actuar, no sólo vigilar”*.

És cert que vàrem explicar un conjunt d'actuacions que havia fet l'administració i les que s'estaven duent a terme. També és cert que tenen alguns de vostès molta més experiència parlamentària que jo; no hi sol haver control polític

quan hi ha un procés judicial; en qualsevol cas, ho he dit sempre, no tenc cap problema a comparèixer les vegades que siguin necessàries i donar tota la informació oportuna, sempre dins un marc de respecte a la tasca judicial. Avui tenim més temps, podem entrar en més detalls, si així ho consideren.

Clar, la prudència també ens va dir que..., o sigui, vaig demanar que el fet d'estar un procés judicial en marxa en aquells moments, un procediment penal en curs, el nostre marge de maniobra era limitat; sabem que la part que és la via administrativa, i es posa en marxa el procés judicial. Això no vol dir ni que estiguem passius ni que s'hi hagi estat, tot al contrari, són moltes les actuacions que s'han fet, que es fan i que es continuaran fent, com els podré avançar un poc. Ja vàrem dir també que abans que la notícia sorgís als mitjans de comunicació, i sempre dins l'àmbit competencial de la part administrativa de la Direcció General de Farmàcia, perquè no podem entrar en un altre àmbit competencial, i molt manco el que és judicial, bé, la setmana passada vàrem tenir coneixement de la interlocutòria d'arxiu del cas Minerval, i explicaré per posar no només en valor sinó també explicar la tasca que s'ha fet durant tots aquests anys des del departament de Farmàcia de la Conselleria de Salut.

En aquesta darrera fase de la investigació, també amb la policia judicial s'ha col·laborat molt estretament, com no pot ser d'una altra manera, facilitant tota la informació de què disposàvem i totes les actuacions que s'havien fet des de 2012. He de deixar clar també que el Jutjat d'Instrucció núm. 9 ha acordat l'arxiu del cas per considerar que els fets no són constitutius de delictes. No hem d'oblidar que aquests mateixos fets, com diu la interlocutòria judicial, poden ser constitutius d'infraccions administratives molt greus. Per tant aquí sí que hi ha una porta oberta, molt oberta, diria jo, per les actuacions que nosaltres podem fer en el moment en què la sentència sigui ferma. També s'ha conegut que la Fiscalia recorrerà; aquests recursos solen ser ràpids, però en qualsevol cas quan la sentència sigui ferma ja es farà.

Algunes consideracions normatives. El Reial decret legislatiu 1/2015, *de garantías y uso racional del medicamento y productos sanitarios*, estableix a l'article 9.1 que *“llegese textualment, la norma està en castellà- “ningún medicamento elaborado industrialmente podrá ser puesto en el mercado sin la previa autorización de la Agencia Española del Medicamento”*. Després tenim un reial decret del 94, el 1416, pel qual es regula la publicitat de medicaments d'ús humà, i diu: *“Queda prohibida la publicidad de un medicamento que no haya obtenido la correspondiente autorización de comercialización”*. Per altra banda el Decret 1090 de l'any 2015, d'assaigs clínics, diu: *“La publicidad de medicamentos de uso humano en investigación queda totalmente prohibida- perdón- terminantemente prohibida”*. Nosaltres ja ens hem posat en contacte amb l'Agència Espanyola del Medicament, com hem fet en moltes altres ocasions per aquest tema, per oferir-los, donat que el jutjat deixa aquesta porta oberta i passa, diguéssim, insta també l'Agència Espanyola del Medicament a fer aquestes actuacions, oferir-los tota la nostra col·laboració i disposició a l'hora d'iniciar un expedient administratiu sancionador, que de tirar endavant pot suposar la imposició de multes que poden anar de 90.000 a més d'1 milió d'euros.

Dit això, i entram en matèria, els puc fer un breu resum, un repàs de les actuacions fetes. Des de l'any 2012, quan ningú no posava en dubte Lipofarma, ja els tècnics de la Direcció General de Farmàcia varen realitzar diferents inspeccions i requeriments, es varen obrir expedients en relació amb l'activitat de l'empresa, i per tant des d'aquell moment s'ha fet un seguiment del producte anomenat Minerval, des de la Direcció General de Farmàcia, les competències de la qual són el control, la vigilància, la inspecció i la publicitat de medicaments; però això es va fer tot i que no és un medicament, és un producte, i tot i així la Direcció General de Farmàcia va fer un seguiment com si d'un medicament es tractés. No hem d'oblidar que aquesta competència fa referència a medicaments i a productes sanitaris, i el Minerval no té la consideració de medicament d'ús humà. Hem contactat en repetides ocasions amb organismes, com els deia, l'Agència Espanyola del Medicament i Productes Sanitaris, perquè cada vegada que es tenia una informació es comprovava si ja tenia aquesta qualificació, no la tenia; si era un medicament orfe, si no ho era, etc. També es varen posar en contacte amb l'Agència Europea del Medicament, amb el Registre Europeu d'assajos clínics, i també amb el Comitè d'ètica en investigació clínica, etc.

S'han fet diferents requeriments a l'empresa Lipofarma, inspecció a l'empresa; es va retirar de la pàgina web de l'Ajuntament de Palma una campanya que era "14 maratons solidaris a favor de Minerval perquè el glioma -que és un tumor cerebral, com saben- té cura". Després, un requeriment perquè en un termini inferior a 48 hores es retirés qualsevol tipus de publicitat als mitjans generals de comunicació, inclòs internet, a la qual es fes referència al Minerval com a medicament o com a fàrmac, o dels seus efectes beneficiosos per a la salut, que no era, no era un medicament.

També s'han fet actuacions importants des de la Direcció General de Salut Pública, perquè es va comprovar que Lipofarma no està inscrita en el Registre general sanitari d'empreses alimentàries i aliments, i per tant tampoc no està notificat el Minerval com a complement alimentari. Ja més endavant, des de la Direcció General de Salut Pública -ja enguany-, la Direcció General de Farmàcia es proposa emprendre mesures quant a la comercialització d'un altre producte, un complement alimentari, que és el Dalifort, i també es troba un altre producte que es diu Oleate Plus, tot això relacionat amb la mateixa empresa; són productes diferents, tenim el Minerval per una banda però varen aparèixer aquests dos productes, Dalifort i Oleate Plus, i en aquest cas l'empresa que feia publicitat a la seva pàgina web és Bega Pharma. Diu que el Dalifort cura l'alzheimer i se sol·licita més informació de l'empresa sobre ambdós complements alimentaris.

Des del primer moment que el Servei de Seguretat Alimentària va tenir coneixement d'aquests complements alimentaris va procedir a aquesta revisió administrativa de l'expedient, revisió de la publicitat del producte exigint la retirada de les al·legacions nutricionals i/o de propietats saludables que incompleixen la normativa, i forçant una nova redacció adequada a normativa per aquells aspectes que podien ser al·legats o publicitats. També es va fer una revisió exhaustiva de la composició dels complements i de la seva concordança amb la notificació de la posada en el mercat;

també una revisió de si els productes comercialitzats podien tractar-se d'un nou aliment, i per tant era necessària una avaluació de seguretat prèvia a la seva comercialització. Totes aquestes accions s'han fet amb coneixement i coordinació de l'Ecosan, l'Agència Espanyola de Consum i Seguretat Alimentària, i en el dia d'avui aquests expedients segueixen el seu curs.

Jo crec que a partir d'aquí aniria a una sèrie de conclusions, que crec que són els missatges realment importants: que els ciutadans han de saber que els medicaments els prescriuen els metges; es troben a les farmàcies i als hospitals, no a internet, per tant des de la conselleria insistim i insistirem en la necessitat d'informar i posar a l'abast de tothom el màxim d'informació per fer un consum responsable del medicament; i si algú se salta les normes, i en el cas de comercialitzar medicaments són molt clares i rígides, ha de saber que hi haurà conseqüències. Com els he dit ara, un cop acabada la instrucció i el procediment judicial s'obrirà un altre episodi; es mirarà, si pertoca, si es deriven infraccions amb possibles sancions administratives.

I també voldria acabar donant un missatge de confiança en l'administració i en la justícia, i un respecte també a la feina dels investigadors, perquè cerquen, els investigadors en general -he de dir que hi pot haver qualche excepció però és molt excepcional-, cerquen millorar la nostra qualitat de vida.

Jo, si consideren que hi ha d'haver més detalls o més informacions estic a la seva disposició. Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Ara, com tots vostès saben, procedeix la suspensió per un període de 45 minuts, si qualche grup parlamentari ho demana... Idò si ningú no vol aquest descans de 45 minuts podem passar al moment de formular preguntes o observacions per part de la intervenció dels grups parlamentaris.

Procedeix demanar a la Sra. Consellera si contestarà individualment o globalment. Idò si contesta globalment correspon en aquest moment al Grup Parlamentari Mixt, que va ser el promotor de la iniciativa, i per tant la Sra. Olga Ballester té la paraula per un temps de deu minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. En primer lugar quiero dar las gracias a la consellera Patricia Gómez por su comparecencia, y a su equipo, para dar las explicaciones pertinentes, que ha dado las explicaciones, y muchas gracias por la actuación que hizo la consellera de Salud ante la denuncia que realizó la jefa de servicios de oncología, la doctora Sefa Terrasa. Quiero recordar que estamos aquí no para juzgar el caso sino que estamos aquí para que la consellera nos explique las actuaciones ante una denuncia.

Bueno, como bien sabe usted por las declaraciones que realizó la propia doctora Terrasa en una entrevista en la televisión pública una vez salió la denuncia por parte de la Policía Nacional, la doctora Terrasa en julio de 2015 tomó la

decisión de poner en manos de sus superiores unos hechos que le había relatado un paciente sobre prescripción y venta de un producto denominado Minerval, que todavía está en fase de experimentación, y fue vendido y prescrito por parte de un investigador de la UIB, y se comentaba que esta sustancia podía dar buenos resultados en la curación del cáncer de cerebro y, bueno, con este relato de esta prescripción y venta de este producto la doctora Terrasa, atendiendo a la responsabilidad de su cargo de jefa de servicio de oncología y como responsable de salud de sus pacientes, pues tomó la decisión de escribir una carta, que me imagino que fue una decisión que le costaría tomar, porque una denuncia siempre es algo que genera mucha responsabilidad sobre la persona, pues tomó la decisión de escribir una carta a su director médico de Son Espases relatando estos hechos y denunciando la prescripción y venta de un producto en fase de experimentación. Y esto ocurrió, como hemos dicho, en julio de 2015, en julio de 2015.

En abril de 2017 el Cuerpo de Policía Nacional comunica en nota de prensa la detención de cinco personas relacionadas con este hecho, dos años después, y lo que particularmente nos llamó la atención de la entrevista de la doctora Sefa Terrasa, que es por lo que hicimos la pregunta en el pleno y por lo que hemos pedido su comparecencia, es que cuando la doctora Terrasa, que hizo la entrevista tras el comunicado de la Policía Nacional dos años después de la carta, la Sra. Terrasa al final de la entrevista se preguntaba dónde estaban sus superiores en estos años tras la denuncia en 2015. Entonces, claro, a nosotros nos sorprendió ese reproche y esa pregunta, se preguntaba dónde estaban los mecanismos de control de las autoridades sanitarias tras su denuncia, dónde estaba la Dirección General de Salud Pública o de Farmacia, y a nosotros nos gustaría saber, consellera, justo tras la denuncia de la doctora Terrasa en julio de 2015, con unas acusaciones tan graves en cuanto a salud pública..., o sea, ¿en qué fecha, en qué fecha se pusieron en contacto con ella para obtener más información tras su denuncia en julio de 2015?, porque yo creo que cuando se recibe una carta y un escrito denunciando unos hechos que pueden ser muy perjudiciales, o no, pero está la denuncia ahí, hecha por una autoridad, es decir, la jefa de servicio de oncología de Son Espases, yo creo que se tiene que hacer caso a esa denuncia, y queremos saber en qué fecha, una vez recibida la carta, se puso en contacto esta conselleria con la doctora.

También llamó la atención, tras la nota de la Policía Nacional, que fue como una convulsión, sinceramente, para toda la sociedad balear, llamó la atención el mutismo absoluto de toda su conselleria durante mucho tiempo; ni una sola rueda de prensa, al menos para explicar que desde la denuncia, porque salieron esas declaraciones de la doctora Sefa Terrasa en la televisión pública, pues al menos decir que la conselleria tuvo en mano la carta y que se habían llevado a cabo medidas, únicamente para comentar esto y que los ciudadanos supieran que los organismos de control habían estado funcionando, nada más llegar la denuncia de la doctora; al menos es una de las cosas que tiene que hacer la administración, informar a los ciudadanos y ser transparente para al menos quitar la alarma social. Entonces quisiéramos saber por qué no se realizó esa rueda de prensa ante la alarma social que había generado la noticia.

Y mire, consellera, estamos hablando de un producto que carecía de autorización para su venta al público, tal como ha acreditado la Agencia Española de Medicamentos y Productos Sanitarios, ya que no ha superado las fases necesarias para ser considerado medicamento. Yo creo que todo el mundo sabe ya que es un compuesto que lleva siendo estudiado desde el año 2000; hoy estamos en 2017 y se ha concluido la primera fase de investigación, que consiste en experimentación de placas en laboratorio y de experimentación en animales, todavía quedan dos fases para completar toda la experimentación del producto y saber si sirve como curativo del cáncer o no.

Bueno, y en esta segunda fase, donde se encuentra ahora, es cuando se analiza el medicamento en humanos y... luego ya más adelante, pues se mirará, se comparará con medicamentos y si pasa a ser autorizado o no autorizado, pero como vemos esta sustancia se encuentra ahora en sus fases iniciales de experimentación y así lo han explicado los investigadores consultados que trabajan en el Minerval.

Ahora mismo comienza la fase 2, donde esa sustancia se puede administrar a pacientes, pero bajo supervisión médica y dentro del marco de realización de ensayos clínicos tal como se está haciendo en otros centros hospitalarios.

Aquí en Baleares se ha dado la administración del Minerval de manera descontrolada, fuera de ensayos clínicos y fuera de control médico, con el agravante de que se administraba a cambio de dinero y estos son los hechos, ¿no? Estos son los hechos que relataba la doctora Terrasa en su carta. De hecho, diferentes grupos de investigación pues..., que ahora están empezando los ensayos clínicos no daban crédito a lo ocurrido con respecto al mal uso de este producto en sus fases iniciales.

Entonces, debido a lo expuesto, me gustaría volver a incidir en las preguntas de... sabiendo esto, porque si la conselleria estaba encima, del 2012, de este medicamento y sabían de este producto en investigación y sabiendo esto, me gustaría volver a remarcar cuándo... es la carta cuando llegó al director médico exactamente... qué ocurrió con esa carta, cuál fue el siguiente superior al que llegó la carta y exactamente qué se hizo a partir de ese momento. Usted, abro comillas, nos comentó en el pleno, donde dijo que: “hemos hecho muchas actuaciones, hemos contactado en repetidas ocasiones con la Agencia Española del Medicamento, hemos contactado con la Agencia Europea del Medicamento, hemos contactado con el Registro Europeo de Ensayos Clínicos, hemos contactado con el Comité de Ética Clínica de las Islas Baleares y hemos hecho requerimientos a la empresa Lipopharma”.

A mí me gustaría que de estas seis entidades con las que contactaron, me gustaría saber en qué fecha lo hicieron, porque aquí lo importante es saber si ustedes actuaron a partir de junio de 2015, cuando les llegó la carta, o actuaron a partir de la denuncia y de la alarma social que se generó en la sociedad, porque cuando usted nos ha comentado muchas actuaciones que se hicieron en Lipopharma nos ha remitido siempre a 2012, pero lo importante y lo quieren saber los ciudadanos es si sus mecanismos de control actúan cuando llega una denuncia y sobre todo de una autoridad tan importante.

¿Cuándo se pusieron en contacto, en repetidas ocasiones, con la Agencia Española del Medicamento, cuándo, y, exactamente qué querían saber? ¿Qué les respondió la agencia y qué actuaciones tomaron entonces?

¿Cuándo contactaron con la Agencia Europea del Medicamento? A mí me basta que me diga una fecha para saber si fue entre 2015 y abril de 2017 para saber si actuaron los mecanismos de control tras la denuncia. Y ¿qué le respondió el Registro Europeo de Ensayos Clínicos? Y ¿qué medidas se tomaron entonces?

Y con el Comité de Ética Clínica, ¿cuándo se realizó ese contacto? ¿Qué preguntas se le hizo y qué le respondió y con el objetivo de qué medida tomar?

Creo que aquí... los organismos de control es muy importante que tengan claro aquello que se puede realizar o no y lo que no se puede realizar, pues, llamar la atención, advertir para que no se siga haciendo, pero lo importante es que existan esos mecanismos de control. Entonces, no... realmente no nos acaba de dejar claro... porque en la comparecencia sí que... en la comparecencia aquí, aquí mismo en la comisión sí que creo que dejé bien claro que teníamos que saber exactamente cómo habían actuado los organismos de control desde la denuncia en 2015 de la Sra. Terrassa hasta que aparece en 2017 la nota de prensa en la Policía Nacional, porque ahí es donde usted... queremos saber la responsabilidad y cómo... su conselleria ha actuado.

No nos interesa exactamente antes o después porque después es obvio que... ¿como no va a actuar la conselleria?, en este interín si... y es lo que... si realmente...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

...nos gustaría que nos comentara.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Vicent Serra per deu minuts.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull agrair la presència de la consellera i el personal de la seva conselleria.

A la sol·licitud de compareixença ja vàrem explicar que nosaltres hem enfocat aquest tema més vinculat a educació i a la UIB, però sí que és ver que existia un coneixement d'aquest fet per part de la conselleria pel que sembla des de 2012 i va ser per això que vàrem donar suport a la compareixença, per donar llum a aquest assumpte que emmascara la tasca d'investigació a la qual dona suport aquest govern i que

desprestigia la UIB, això ens ho va reconèixer el mateix rector Llorenç Huguet al maig del 2017.

Vàrem donar suport a la compareixença perquè s'explicassin les actuacions preses des d'aquell moment per part de Salut. A pesar d'això vull incidir en la feina que fan molts d'investigadors en aquesta UIB, en aquesta comunitat i per la qual hem de seguir apostant.

Per emmarcar el tema, idò bé, crec que la portaveu de Ciutadans ja ha fet una exposició molt àmplia, vull afegir el que ja ha comentat la consellera, en el sentit que en un primer arxiu del cas Minerval s'ha tramès el pes de l'expedient a l'Agència Espanyola del Medicament dependent del Ministeri de Sanitat per si hi ha infraccions administratives molt greus i des del punt de vista de la sentència no hi ha indicis d'estafa ni de delictes en la sentència de setembre de 2017. La Fiscalia va recórrer aquest arxiu del cas de Minerval per considerar el contrari. Per tant, encara estam pendents de la resolució definitiva de tot això

Pel que sembla Lipopharma és l'empresa propietària de la patent de Minerval que és com ho defineixen els professors un "nutracètic", és a dir, un producte alimentari amb efectes curatius i que pel que es veu estava venut, pel que es veu, com a diferents marques en funció del percentatge de Minerval.

Aquest producte, que és una marca registrada a Estats Units i a la Unió Europea i que és l'acid2-hidroxioléic va fer una comunicació al congrés d'experts el 5 de juny a Chicago on es va definir el Minerval com a un producte amb activitat tumoral prometedora, tal com... textualment he tret de les informacions d'aquest congrés, sobretot per al glioma infantil.

Lipopharma, aquesta empresa, va dir que no es va comercialitzar o vendre prematurament, però investigacions policials han demostrat que el producte es venia a la UIB a través d'internet i a una farmàcia de Palma tal vegada com a complement nutritiu, i la primera pregunta que jo vull fer és si pot confirmar les actuacions fetes, perdó..., quines actuacions va fer la conselleria a aquesta farmàcia de Palma i si saben de quina farmàcia es tracta.

Bega Pharmaceuticals és una altra empresa administrada per la dona de Pablo Escribá que comercialitzava el Dhalifort i que comercialitzava l'Oleate Plus. Marathon, que és una altra empresa que crec que s'ha d'anomenar en aquesta compareixença, presidida pel principal imputat resulta que és una fundació que promocionava activitats d'investigació i que en algunes ocasions es va utilitzar per subministrar Minerval a canvi de determinades quantitats econòmiques com a donació, que s'han negat, però que s'ha admès que això mateix era així com a complement nutricional.

Al 2012 l'anterior rectora de la UIB Montserrat Casas va ordenar l'obertura d'una investigació sobre la possible venda fraudulenta de Minerval per part de Pablo Escribá, com ha dit la Sra. Consellera, i va acudir al Govern a través de Jordi Lalucat, catedràtic de Microbiologia i home de confiança de Casas, per també instar-lo a investigar aquest fals medicament, però Salut ja estava fent un seguiment abans d'aquesta informació de la UIB i va entregar a aquesta persona un dossier amb tota la informació, tant dels professors com de la Fundació

Marathon, tota la informació de què es disposava en aquells moments.

Salut, per exemple ja havia comprovat que els professors no tenien permís per comercialitzar el Minerval com a fàrmac.

A l'octubre del 2012 es va donar el primer avís a Escribá, advertint-lo de la situació, i es va iniciar una investigació a Lipopharma i se li va obligar al desembre de 2012 a retirar publicitat i a fer un comunicat públic en què afirmàs que Minerval no era un medicament contra el càncer i que no estava autoritzat per l'ús en cap patologia, però aquesta investigació pel que sembla no va evitar que els malalts seguissin demanant el Minerval. La següent pregunta, per tant, Sra. Consellera, és si pot confirmar -de fet ja ho ha fet a l'exposició inicial- que les actuacions fetes per la conselleria..., confirmar-les, des que en van tenir coneixement la primera vegada, el 2012.

El 2016 el director de l'Institut Universitari d'Investigació en Ciències de Salut, IUNICS, participat per la UIB, Fèlix Grasses, juntament amb l'Institut d'Investigació Sanitària de Balears, IDISPA, va ser qui va dirigir la denúncia per carta que li va fer Sefa Terrasa, cap del departament d'oncologia de Son Espases, al Consell Social de la UIB, que a la vegada ho va remetre a Fiscalia, però la primera denúncia de la doctora Terrasa, com ha dit la portaveu de Ciutadans, va ser un any abans; la primera denúncia de l'oncòloga va ser el juliol de 2015, i com que no va servir per a res aquesta oncòloga va demanar suport a Grasses, que també va dir que aquests dos investigadors treballaven al marge de IUNICS per les grans exigències de control i que aquests catedràtics no complien. De fet el 18 d'abril de 2016 hi va haver un comunicat del Consell de Direcció de la UIB en el sentit que la presidenta del Consell Social va rebre comunicació dels directors dels instituts de recerca IUNICS i IDISPA en què es feien raó d'un escrit de la cap de servei d'oncologia de Son Espases de 6 de juliol de 2015, però adreçat a la direcció mèdica de l'Hospital Universitari de Son Espases, en què denunciava mala praxi de membres de la UIB quant a l'administració d'un producte suposadament curatiu per al càncer. Aquesta presidenta, d'acord amb el Rectorat, va emetre denúncia a Fiscalia i va ser tramesa a mitjans de comunicació l'11 d'abril de 2017. Per això pensam que és important incidir en aquesta pregunta que també s'ha fet, és a dir, quines actuacions va fer la conselleria a rel de la primera denúncia de la doctora Terrasa el 2015 a través de la direcció mèdica de l'Hospital Universitari de Son Espases al rectorat de la UIB, i si en tenien constància. Ens agradaria que incidís també en aquest assumpte.

M'agradaria preguntar-li si comparteix l'opinió del rector de la UIB respecte del fet que va rebre la carta el 2016, quan la direcció de l'Hospital Universitari de Son Espases la tenia des del 2015. Això varen ser manifestacions del rector de la UIB; ens agradaria que ens fes un comentari sobre aquestes afirmacions en el sentit que en certa manera venia a dir que hi havia una informació prèvia un any abans de la que ell tenia en aquell moment.

Ens agradaria que ens explicàs un poc quin és el seguiment que fa Salut de la funció mèdica investigadora de la UIB i a través de qui la fan, si és que existeix algun tipus de control.

M'agradaria que ens contestàs, Sra. Consellera, donat que fa uns mesos vàrem aprovar per unanimitat una PNL respecte de la regulació i el control de la publicitat sanitària, que ens poguéssim explicar les mesures que ha pres respecte d'aquest assumpte. M'agradaria saber si han investigat; ja ens ha dit que sí quant a Lipofarma, però ens agradaria que ens diguéssim si han investigat altres empreses vinculades amb aquest cas, com és Bega Pharmaceuticals i Marathon.

I per acabar, Sra. Consellera, ens agradaria que ens donàs el seu parer del perquè considera que ha fallat i s'ha produït aquesta situació tan evolucionada en el temps.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Correspon ara al Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Consellera i el seu equip, per venir aquí a donar les seves explicacions i la seva visió sobre el problema que ja vàrem discutir en aquesta comissió, quan van comparèixer el Sr. Huguet i el seu company (...) la Universitat. Pens que aquí el que estam discutint és si hi ha hagut qualche tipus de responsabilitat política. Sabem que el cas està essent jutjat. Nosaltres en el seu moment vàrem dir que demanàvem la compareixença del Sr. Huguet i del Sr. Carot com una defensa del bon funcionament de la Universitat, en cap cas per atacar la Universitat, ni molt manco els seus investigadors, als quals tenim molt de respecte i pensam que la majoria d'ells fan un gran treball. En tot cas vàrem considerar que el Sr. Rector s'havia posat d'alguna manera de perfil davant d'aquest fet, que no s'havia actuat amb màxima celeritat, i que això obeïa a una mena de *modus operandi* de la nostra universitat.

Així com consideram que la nostra universitat no va actuar, pensam que la Conselleria de Salut sí que ho va fer. M'agradaria que ens expliqués quins controls concretament s'han posat en marxa perquè això no torni a passar. Sí que som molt crítics amb el que està passant amb la Universitat ara mateix; pensam que l'autonomia universitària s'està utilitzant de mala manera, allunyant-se precisament de la societat; això passa en els processos de selecció i de contractació, i pensam que en el cas del Minerval també va passar, pensam que es va mirar cap a una altra costat, i pensam que això ens diuen les dades que tenim dels diferents anys i mesos en els quals els esdeveniments s'anaven produint. M'agradaria saber si pensa la consellera que ja s'han pres totes les decisions perquè això no torni a passar, què tenen pensar fet si això no és així.

I res més, aquesta és la meua intervenció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Saura. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Moltes gràcies, president. Gràcies, consellera i el seu equip, per ser aquí per donar explicacions.

Entenc que aquí hi ha dos temes; un tema és el tema que està en els jutjats, hi va haver l'operació policial amb les detencions, una primera interlocutòria, entenc, d'arxiu, i sembla que un recurs de Fiscalia; en tot cas, un tema judicial sobre una possible estafa o no, sobre si la gent que comprava aquest producte sabia què era, etc., etc., que això en tot cas ho resoldrà la justícia. I un tema, pel que he entès d'un medicament o un producte que està en una fase d'experimentació, que evidentment no es permet la seva venda. I des d'aquest punt de vista no seria..., la part penal aniria per una banda i per l'altra banda aniria el que seria una infracció administrativa, pel que ha dit. La meua pregunta, perquè no ho he acabat d'entendre, perquè he entès que s'havia tramès a altres organismes, és quin és l'organisme encarregat de sancionar, més que res perquè l'encarregat de sancionar sol ser l'encarregat també de vigilar, perquè no tenc clar quina és la competència, en aquest cas, de la Conselleria de Salut, si és competent per sancionar o no, o són altres organismes els encarregats de vigilar i de sancionar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, volem agrair a la consellera la seva presència aquí amb el seu equip per explicar-nos les passes que s'han seguit en aquest cas.

Ja com s'ha dit el juny varen venir el rector de la Universitat el Sr. Llorenç Huguet i el vicerector d'investigació el Sr. Jaume Carot a explicar-nos les actuacions que s'havien fet des de la Universitat, en aquest cas amb els investigadors. No compartim amb Podem aquestes sospites cap a la Universitat i les investigacions que allà es fan perquè pensam que es fa una gran tasca, i desgraciadament pomes podrides n'hi ha pertot, i el que s'ha de fer és posar tots els controls necessaris perquè tan aviat com qualcú fa les coses així com no pertoca se'l pugui aturar.

Ens ha explicat una mica els controls que s'han duit des de la Direcció General de Farmàcia des que es va investigar aquest producte, però així com també han comentat alguns companys m'agradaria saber quin és el protocol que s'hauria de seguir si qualche metge té sospites de qualche fet irregular, com va passar en aquest cas, i si s'ha seguit exactament el protocol que ve marcat, si existeix per part de la conselleria. És un cas que -ja ho vàrem dir en el seu moment també quan va venir la compareixença del rector i del vicerector- que no agrada a ningú i que no hauria de passar. M'agradaria saber si existeix un control, si s'ha avaluat i a veure si s'ha canviat per millorar i augmentar aquest tipus de control que es pugui fer des de la conselleria i la Direcció General de Farmàcia.

També és cert que es va arribar a una sèrie de conclusions sense tenir tota la documentació i la informació per part d'una sèrie de persones, i pensam que són els jutges o la justícia que han de fer les investigacions pertinents, i en aquest cas, com vostè també ha dit, es va sol·licitar l'arxivament d'aquest cas perquè no es veia justificada l'estafa després de les investigacions que s'han pogut fer en relació amb aquest material o aquest producte.

Pens que s'han donat totes les explicacions de les investigacions que s'han fet, tant des de la Universitat com des de la conselleria, però també és cert que desgraciadament ha fallat qualche cosa i s'haurien de millorar i augmentar les mesures i els controls oportuns perquè no tornàs a passar.

Res més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Jo només vull agrair les explicacions de la Sra. Consellera i del seu equip i no tenc res més a afegir.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies. Idò pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Maria José Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, president. Benvinguda, consellera, i tot l'equip que avui capvespre l'acompanya, i agrai'm com sempre les seves explicacions davant aquesta compareixença que se li ha demanat.

Quant a la pregunta concreta, jo crec que realment se li ha fet una única pregunta, bàsicament, quin seria el protocol i, per altra banda, quines actuacions s'han fet posteriorment al juliol de 2015. Açò supòs que igual ho podrà concretar una mica més a la seva rèplica, però de la seva primera explicació jo em qued amb la paraula prudència perquè estem en una situació que des de 2012 s'està fent feina, i jo crec que s'ha fet feina també sense generar cap tipus d'alarmisme sinó investigant què podia passar amb aquestes petites irregularitats que s'anaven detectant, que es va prohibir fins i tot la publicitat i, bé, es van fer accions segons la normativa que també regeix tot aquest tipus de procediment i que la consellera ha citat, no?, com seria el reial decret aquest de garanties i ús racional del medicament, el reial decret que regula la publicitat dels medicaments d'ús humà, i igualment el reial decret d'assajos clínics. Dins aquest àmbit i dins la competència que té la comunitat autònoma entenc que la consellera ens ha explicat que des de 2012 s'han anat fent totes aquestes accions de control o vigilància, per poder-ho dir d'alguna manera.

Arriba un moment en què s'inicia un procediment judicial, i bé, no sabem encara com acabarà, perquè sí que sembla que hi ha hagut una..., bé, sembla no, hi ha hagut una primera fase d'investigació i arxiu perquè es considera que les actuacions no són penals, no són constitutives d'un delictes d'estafa, si bé el fiscal sembla que pot recórrer; per tant aquest procediment judicial encara pot tenir més camí per endavant, i és cert que l'administració en aquest cas el que ha de fer és col·laborar amb l'Administració de justícia però tampoc no fer una feina paral·lela sense coneixement judicial. Vull dir que per aquesta banda veuríem si realment hi ha il·licit penal o no amb aquesta conducta, i després per altra banda tindriem el procediment administratiu.

Entenc, del que ens ha explicat la consellera, que l'actuació administrativa ha estat diligent i ha estat dins el seu àmbit de competència. Ens afegiríem també a la pregunta del Sr. Reus: qui seria el competent per sancionar i, per tant, qui és el competent per vigilar aquestes actuacions? També crec que és destacable i hem de tenir molt clar que el Minerval -ho ha dit la consellera- no és un medicament; igual també ha matisat molt bé que no era un complement alimentari, perquè l'empresa que el publicitava, Lipofarma, tampoc no estava inscrita en aquest registre d'empreses que comercialitzen els complements alimentaris, i crec que és molt important tenir-ho en compte. És imprescindible, també, aquest consum responsable dels medicaments i fer aquesta pedagogia. És cert que... supòs que quan una persona està en una situació de malaltia irreversible i en una situació podríem dir de vulnerabilitat davant d'aquella per que la malaltia vagi evolucionant, pot arribar a confondre el que és un medicament i el que no ho és, emperò és cert que els medicaments no es compren a internet, els medicaments se subministren als hospitals i es venen a les farmàcies, i els recepta un metge. Per tant és important fer, dins les competències de la conselleria, aquest tipus de pedagogia.

I en relació a la intervenció de la Sra. Ballester, és cert que el 2015 hi ha aquesta carta de la cap del servei d'oncologia, de la doctora Terrasa, però des de 2012 es duen aquestes actuacions, quan realment des de 2012-2015 Lipofarma o el Minerval obté permisos per anar fent o per continuar endavant amb aquests assajos i aquestes investigacions. És un producte en fase d'investigació clínica, i açò ho diu l'Agència Estatal del Medicament, l'Agència Europea del Medicament també li dona aquesta certificació de medicament orfe..., i realment, si és una substància, un producte per a assajos clínics no es pot comercialitzar, emperò tampoc ningú fins a aquell moment no havia denunciat estar pagant, estar comprant un medicament, amb la qual cosa tampoc no se sabia que s'estava venent aquest medicament. Per tant torn a l'inici de la meua intervenció i de la intervenció de la consellera quant a la prudència que s'ha de tenir davant un tema com aquest.

I res més. Quedam a l'espera de les seves explicacions a la rèplica. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies, Sra. Camps. Correspon ara contestar la consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Gràcies a tots, diputats i diputades, per les seves intervencions.

Jo, perquè per una banda m'han demanat la informació a partir de 2015 i per una altra banda vostè em comentava des de 2012, totes les actuacions que s'han fet, jo els ho puc dir; també si ens ho demanen per escrit els ho contestarem, no tenim cap inconvenient a fer-ho, perquè evidentment el volum d'informació és molt elevat, però han de pensar que un organisme que té responsabilitat administrativa, no penal, com és la Conselleria de Salut, està en permanent contacte amb determinats organismes, sigui l'Agència del Medicament... Jo, no sé, no ho puc fer, però podríem demanar a la cap de servei quantes vegades a la setmana telefona a l'Agència Espanyola del Medicament, o a l'Agència Europea, o a l'Agència de Seguretat Alimentària si hi productes que tal...; en aquest cas seria la directora de Salut Pública. És a dir, el nombre de..., no sé com mesurar aquestes accions que s'han fet i quan s'han fet. Idò es fan permanentment que es té constància, i això jo crec que és el més determinant. És a dir, jo estic molt tranquil·la perquè des del moment en què jo he tenguut coneixement d'aquest tema ha estat quan he pogut demanar que es revisàs i que de qualque manera es reobris l'expedient; en el moment en què jo tenc coneixement, que jo m'incorpor com a consellera i tenc coneixement d'aquest tema, que es reobris, que es revisàs per favor tot aquest expedient. Com ho faig?, a través de la Direcció General de Farmàcia. Dic al director general de Farmàcia en el seu moment: "Per favor, revisau totes aquestes actuacions", què s'ha fet, quan s'ha fet, com s'ha fet. I em qued tranquil·la en el sentit que veig que hi ha un seguiment exhaustiu d'aquesta empresa, d'aquest producte i d'altres productes.

En el mercat n'hi pot haver, i n'hi pot haver d'altres. Surten contínuament drogues de disseny, per exemple, que surten, apareixen; i com ho feim?, idò en el moment en què tenim constància feim les actuacions que hem de fer. Clar, no podem actuar perquè hi ha rumors, perquè ens diuen... De fet, fixin-s'hi, jo no som qui per jutjar ni per dir si estic a favor o en contra o què em sembla, ni molt manco, però el jutge no ha trobat indicis de delictes. Després és de tot el que estam parlant, i per una banda ja s'està jutjant, s'està dient que són uns fets greus.

I per altra banda l'administració diu: "Sí, senyors, senyores, hem determinat que hi ha uns fets que poden ser molt greus, i estam disposats a sancionar i a continuar aquesta via administrativa". Per tant des de 2012 no s'ha deixat de banda, en cap moment que hi ha hagut algun indicatiu, algun rumor, alguna acció que s'ha produït no s'han de deixar de fer les actuacions que s'havien de fer per la part administrativa.

I aquesta és la seguretat que ha de tenir la ciutadania i amb aquesta seguretat treballam i a pesar de tot, ja crec que he dit a aquesta sala que el risc zero no existeix, mai i molt manco en el món sanitari; el risc zero que hi pugui haver problema, que puguin sorgir complicacions, que hi pugui haver efectes negatius sobre la salut de la població no existeix. Per tant,

sempre tenim un cert risc, per molt que les mesures siguin... les màximes que posam, no?

Què vull dir amb això? Crec que no es pot culpar l'administració que al mercat hi hagi productes que no compleixen ni es pot culpar l'administració que hi hagi persones -com deia la Sra. Sureda- que són excepcions, molt excepcionals, persones... que deia, idò... una persona que fa les coses mal fetes, idò te'n pots trobar una i jo afortunadament, i saben que sempre en presumesc, podem tenir 15.000 treballadors dins l'àmbit sanitari, però el que els garanteixo és que els 15.000 diria jo i si no un percentatge molt, molt, molt elevat és excel·lent i que no posam en dubte la seva qualificació i tampoc no la pos ni dins l'àmbit sanitari ni dins l'àmbit de l'administració pública com a garant dels drets dels ciutadans.

Per tant, els puc detallar el que tenim recollit com a fets més destacables tal vegada, que el cap de servei o que el servei pot tenir documentat, però això no vol dir que siguin les úniques actuacions que s'han fet.

A més a més, hi pot haver entrevistes, hi pot haver... és a dir, altres sol·licituds de persones que... que hem vist, que ens han informat, etc., però això -també deiem- és un procés de moment judicial i que està dins aquest marc. Per tant, continuem apel·lant a la prudència.

Crec que també... o sigui, sempre he informat, Sra. Ballester, perquè ja li ho dic en un àmbit on fem 200.000 actuacions diàries entre intervencions, consultes, etc., 200.000, es pot imaginar que... podríem explicar... cada dia podria fer una roda de premsa si alguna cosa no funciona o si alguna cosa hem detectat o si alguna cosa... m'entén?, és a dir, són moltíssimes d'actuacions només dins l'àmbit sanitari. Llavors, és clar, quan una cosa de la qual tenim sospites que no... o que es diu que..., és a dir, quina roda de premsa s'ha de fer?, mai no m'he amagat i sempre he donat la informació i crec que sempre he respost i he fet entrevistes i quan em demanen responc i no tenc cap inconvenient a dir i deixar ben clar que l'administració ha fet tot el que estava en les seves mans.

Avui matí he pensat..., avui matí m'han explicat, m'han posat un exemple i dic... és un bon exemple, no?, per explicar. Avui matí hem tengut una reunió amb unes persones que coneixen o que gestionen un institut de recerca, que no és aquí, és a Madrid, una fundació on fan investigació bàsica, bàsica és la de laboratori, i m'explicaven que aquest equip de recerca que fa vint anys -vint anys- que treballa per cercar un fàrmac per a l'Alzheimer o per... quina altra cosa era?... l'Alzheimer i..., sobretot Alzheimer, fa més de vint anys que cerca una mol·lècula que pugui servir per a l'Alzheimer.

En aquests vint anys han trobat 25.000 mol·lècules, 25.000, d'aquestes 25.000 només 8 -només 8- han arribat a la fase 3 de l'assaig clínic, són quatre fases, no són tres com deia la Sra. Diputada, són quatre fases. Només 8 mol·lècules de 25.000 han arribat a aquesta fase 3 i a la fase 3, que ja és l'aplicació en humans, hi ha hagut efectes secundaris suficientment greus com perquè no passi i no n'ha passat cap.

Per tant, imaginin-se... també, o sigui, jo dic no som... no sé si és decepció o no dels mateixos investigadors que dediquen la seva vida a cercar mol·lècules per curar una malaltia i el que es torba en arribar-hi, no?, i la complexitat.

Per tant, és clar, aquí tenim una via administrativa clara i contínuament estam en contacte amb la comissió d'assaigs clínics i amb l'europea també per saber... per cada vegada que hi hagut un índex administratiu, idò nosaltres ens hem posat en contacte o s'han posat en contacte amb la comissió d'assaigs clínics o amb els assaigs clínics europeus per saber si el Minerval tenia aquesta consideració, durant un temps no la va tenir fins que la va tenir, o sigui, fins que sí que es va esbrinar que es trobava en una fase d'un assaig clínic, ara es troba a la 2A i encara no està tancada aquesta fase. És a dir, el procediment és molt llarg i aquí és on crec que es pot actuar.

S'ha fet un... el Sr. Serra també ha fet un poc un relat de diferents actuacions en diferents moments. Al juliol del 2015, és cert que la cap de servei de Son Espases posa en coneixement de la direcció mèdica i el Col·legi de Metges que el personal de la UIB proporciona el Minerval com a un agent antineoplàsic, que cura el càncer, no?, o per al càncer, a pacients amb tumors del sistema nerviós central i que és una preocupació el que tenia perquè pensava que estava fora d'un assaig clínic. Per tant, una altra vegada tornam a l'assaig clínic. Què és el que es fa quan es té constància d'això? Esbrinar si estaven en un assaig clínic o no i després idò... que se subministra, que es ven, que es comercialitza, que es pot (...), no?, perquè no es dona per part de personal qualificat, de personal mèdic o persona facultatiu, crec que ella s'hi refereix.

Es a dir, els ho torn a dir, el jutge, que és qui té la competència judicial d'investigar el delictes, no troba aquestes proves de delictes. Nosaltres no ho podem investigar això, no té la conselleria la competència de la policia judicial. Això ho han de fer altres... tenim altres mecanismes de control, però no aquests.

L'agost de 2015 es publica que "*Lipopharma investiga con éxito contra el cáncer, explican que la situación actual del Minerval*" s'experimenta amb pacients a l'Hospital Vall d'Hebron a Barcelona, a dos centres de Regne Unit, a Londres, un a Londres i un altre a Newcastle i el resultat dels estudis si són positius o no i que també... s'exposa que en dos o tres anys podria estar autoritzat a Europa.

És clar quan es té aquesta informació, una altra vegada, què és el que es fa?, idò comprovar si realment això és així. És a dir, amb els mecanismes que tenim, de posada en contacte amb l'hospital Vall d'Hebron per certificar que hi ha un assaig clínic en l'àmbit internacional on participen pacients, és a dir, aquest seguiment que no s'ha deixat de fer en cap moment.

Al novembre del 2015 és quan... es posen en contacte amb l'Agència Europea del Medicament per saber si era un medicament orfe, perquè és clar continua havent-hi... sense tenir una situació clara. Per tant, una altra possibilitat és que sigui un medicament orfe, això té una altra consideració dins el món de la salut o de... i... és simplement que el medicament orfe és un producte destinat a una indicació en què la prevalença de la malaltia no sigui més de 5 casos per 10.000

habitants, és a dir, s'utilitza per malalties molt rares, molt poc freqüents o rares, a més podria ser que la malaltia posàs en risc la vida o que sigui debilitant, que sigui greu o crònica i que no hi hagi un mecanisme de tractament autoritzat.

Llavors, no vol dir que sigui... que el medicament sigui segur o sigui eficaç, sinó que aquell producte compleix aquells requisits i per això se li dóna la condició de medicament orfe, i això ho vàrem saber al novembre del 2015, també *rebautizado*... també rebatejat el producte amb el nom d'NCH Oleic, abans Minerval.

Es continua contactant amb l'Agència del Medicament..., jo supòs que a partir de final d'any es torna fer una consulta a l'Àrea d'inspecció de bona pràctica clínica de l'Agència Espanyola de Medicaments i Productes Sanitaris, posant-se amb contacte amb la cap de Medicaments Orfes de l'Agència Europea de Medicaments Orfes, de medicaments, perdó, d'això, que havien obtingut la designació del medicament orfe, perdó.

I després ja són actuacions durant el mes de juliol. El mes de gener, el Grup de Delinqüència Econòmica de la Policia Nacional ja va citar la nostra cap de servei, per tant el mes de gener del 2017 ja es varen obrir les diligències a la Fiscalia.

A partir d'aquí els he intentat resumir que s'han fet diferents reunions amb diferents direccions i s'ha comptat també amb Salut Pública per la part que els comentava de la resta de productes, hi ha el relat d'algunes d'aquestes reunions, del 27 de febrer, de 13 de març. I el 22 de març també sabem, per part del cap de servei responsable d'Assaigs Clínics de l'Agència Espanyola del Medicament, que l'assaig clínic, aquest en concret, va finalitzar a Espanya i en el Regne Unit el 26 de setembre del 2016, però que encara no s'havien rebut els informes dels resultats.

És a dir, es fa un seguit d'actuacions per estar sobre el producte i sobre l'assaig clínic amb les nostres competències, hi ha diverses citacions del Jutjat d'Instrucció núm. 9 a personal del Departament de Farmàcia i som aquí aproximadament, no sé si ho puc resumir millor, no ho sé.

És a dir, crec que queda clar que quan hi ha indicis que qualche cosa no succeeix, aquesta via administrativa està clar que funciona, la penal sol ser més lenta, però l'administrativa no es deixa de fer.

El Sr. Serra em demanava les actuacions de la farmàcia. Es venia com a complement nutricional, per tant es podia vendre, o sigui els productes es venien com a complement, (...) es podien vendre, el que succeeix és que pensin que per això hem estat tant a sobre d'aquestes empreses. Què succeeix? Que el que no es pot fer és posar una publicitat enganyosa, i això sí que es va fer amb aquest producte, i per això nosaltres vàrem obligar a retirar aquesta publicitat.

L'activitat de vigilància la fem permanentment, la fem permanentment amb qualsevol producte que pot aparèixer en el mercat i, evidentment, hem de tenir constància de qualche manera, ho hem de saber, el procediment es posa en marxa en el moment que hi ha una constància que hi ha un fet irregular.

Però, ja dic, el cap de servei podria explicar també la quantitat d'alertes que es reben pràcticament diàries quant a la retirada de productes o el possible perjudici que poden realitzar determinats productes.

Crec que, a veure, no tenc la sensació que res hagi fallat, sinó que en aquest moment l'expedient administratiu no està conclòs, no està conclòs i ara, quan sigui ferma la sentència, és quan hi ha aquesta possibilitat de donar compliment a aquestes infraccions administratives. La competència la té, no sé qui m'ho demanava, l'Agència Espanyola del Medicament.

I crec que no m'he deixat res, però no n'estic segura.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies. Ara començam el torn de rèplica i, per començar, té la paraula pel Grup Parlamentari Mixt la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Gracias, consellera. Bueno, a ver, yo, a mí me gustaría comentar que realmente esta comparecencia, si vemos en el *Diario de Sesiones*, Ciudadanos la pidió porque nos gustaría saber, tras la carta de la doctora Sefa Terrassa, qué ocurrió exactamente tras esa denuncia por la carta al director médico. Yo creo que se puede ser mucho más concreto, porque si usted hubiera venido aquí diciéndonos, vale, desde que recibimos la carta del director médico, porque aún no me ha quedado claro cuando el director médico del HUSE recibió esa carta qué ocurrió a partir de ahí.

Yo creo que si hay un protocolo, la administración, si tiene un protocolo para estos casos, las cosas se hacen ágiles, se hacen eficaces, porque sabe hacia dónde se va, qué quiere impedir o que quiero poner una falta administrativa o si hay que denunciar o si no. Y yo creo que la prudencia no está en absoluta reñida con la eficacia en la administración, cuando se sabe exactamente qué protocolo seguir o se tiene idea de qué es lo que quiero conseguir con esta denuncia, y todavía no me ha quedado claro, tras esa carta, quiénes se reunieron para decidir qué se hace. Quién o de quién es la responsabilidad de llamar a la Agencia Española del Medicamento y cuándo se hizo, porque es una comparecencia para algo muy concreto, igual que la del Sr. Huguet. Las comparecencias no las hemos pedido para analizarlo todo, únicamente es para saber las actuaciones de los mecanismos de control, en este caso de la Conselleria de Salud, solo a partir de julio de 2015, hasta que se hizo la denuncia por parte del Consell de la Universitat y salió la denuncia.

Y esto yo creo que es algo muy concreto, y además que usted ya nos hizo una relación de hechos en la pregunta de control, y por eso le hicimos esta comparecencia, porque, obviamente, una pregunta de control en pleno, yo lo entiendo que se tiene que decir todo, pero la Agencia Española del Medicamento, igualmente nosotros lo que haremos será pedir, en solicitud de documentación, si le parece bien, las fechas donde se hicieron estas actuaciones, porque son actuaciones en

un año. Yo creo que lo que me ha quedado claro únicamente es que en noviembre de 2015 supieron que era un medicamento huérfano, julio, agosto, septiembre, octubre, noviembre, en un caso así, donde ya tienen todo un bagaje de la posible venta de este medicamento, que únicamente hayan conseguido esto. Tengan en cuenta que estamos hablando de los mecanismos de control y de los protocolos que tiene que haber para preveer, para velar por la sanidad de los ciudadanos.

Aquí no estamos juzgando nada, solo queremos saber qué se hizo, qué reuniones se tuvieron y me parece que de julio a noviembre saber que es un medicamento huérfano. O, por ejemplo, usted ha comentado que pidieron o averiguaron si se estaba haciendo un ensayo clínico o no, dentro de un ensayo clínico o no, y vieron que no, entonces, es que no sé, entonces ¿qué?

Es que para..., es que yo no acabo de entender qué protocolos sigue nuestra administración, que todos confiamos en ella, para que tras una denuncia se actúe con agilidad, con eficacia y sabiendo hacia dónde va y hasta dónde se puede llegar, y luego qué hago. Eso es lo que no me ha quedado claro.

Yo creo que esta comparecencia, a lo mejor en diez minutos nos hubiera informado super bien, pero claro, esto es cuando se tienen las cosas muy claras de lo que se ha hecho, y realmente a Ciudadanos no nos queda claro, de todas las actuaciones que han hecho, porque es importante que sean más precisos, sobre todo en casos como estos.

Por lo tanto, a mí me gustaría volver a reiterar, tras que se recibió la carta por el director médico ¿dónde la llevó el director médico? ¿A quién le llegó? ¿Quiénes se reunieron? ¿Qué protocolo se hizo? ¿Qué se quería ver? ¿Qué se quería conseguir y qué se quería parar, si es que había que parar algo, porque esto venía de muy atrás?

Entonces, sinceramente, a mí no me ha convencido su intervención.

Igualmente, como ya lo ha comentado, sí que es verdad que podemos pedir, pediremos estas actuaciones en documentación para que nos digan la fecha y saber si nuestros mecanismos de control pues verdaderamente funcionan.

Y bueno, si me pudiera dar más detalles sobre qué pasó a partir de junio de 2015 con la carta, a quién fue a parar y cómo fue subiendo hasta sus direcciones generales. Y si me pudiera especificar un poquito más cada dirección general cuál fue su competencia, al menos saber qué direcciones generales estaban trabajando también sobre este tema.

Y nada más, únicamente comentar pues que me clarifique un poco y, si no, lo pediré en solicitud de documentación. Y bueno, creo que usted nos ha dicho...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ballester, ha d'acabar.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

..., sinceramente, -sí-, vemos que ha habido un poco de caos, puesto que era una comparecencia muy exacta, o sea, le pedíamos cosas muy concretas, y realmente se ha ido...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ballester, Sra. Ballester...

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

... por las ramas y al final no nos ha respondido a lo que queríamos.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

..., gràcies. Correspon ara al Grup Parlamentari Popular, Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, jo crec que aquesta compareixença hagués pogut ser molt més concreta, és que realment tota la compareixença es basa en les actuacions que va fer la conselleria des del juliol del 2015 fins l'abril del 2016, i vostè a la seva exposició el que ha fet és una dispersió d'informació, en general, que ens ha donat a entendre que sí han fet moltes gestions, cosa que no dubtàvem, i moltes actuacions, cosa que no dubtàvem, però no s'ha centrat en les dates claus i que són les que ens generen molts dubtes.

És ver que vostè, el que no hem d'intentar és fer por a la població, però una cosa és això i l'altra cosa és, doncs, plantejar una sèrie d'arguments que menysvaloren l'efecte d'aquesta situació dins la societat.

Què el jutge no ha trobat indicis de delictes? Doncs, el jutge el que ha dit és que possiblement hi hagués infraccions administratives molt greus, possiblement, potser que no hi hagi delictes d'estafa, però diu que pot haver-hi indicis d'alteracions administratives molt greus.

Què és una situació excepcional? Doncs, és clar que estam en una situació excepcional, per suposat, això és el que diem tots nosaltres. És a dir que animam a continuar investigant a la comunitat i a la UIB, però precisament preguntam per què hi ha hagut aquest error i per què no s'ha detectat abans, i quins són els mecanismes de control que té la UIB, la Conselleria de Salut sobre aquestes actuacions que realment no hi ha hagut actuacions.

I és clar que el Minerval es troba dins uns estudis absolutament reglats i que té una doble via; és a dir, la via per la qual som aquí no és la via per la que aquest producte es va presentar al congrés aquest de Chicago, i on va ser presentat precisament per l'Institut d'Oncologia de l'Hospital Vall d'Hebron, on la cap d'investigació és d'allà, i que encapçala tot un equip d'investigació que poden fer i fan tota aquesta investigació reglada i que durà a bon fi, esperem que sí, però el

que plantejam és una altra, Sra. Consellera, parlem d'una distorsió, una disfunció d'aquest sistema que ha fet que aquest producte es vengués fora de l'àmbit que s'havia de veure, en un temps que no corresponia.

I li hem preguntat exactament les seves actuacions des del juliol del 2015 fins l'abril del 2016, i el que vostè ens ha dit és que aquí no havia fallat res. Vostè el que ens ha dit és que sí es podia vendre com a un complement nutricional. Doncs bé, veurem com quadra això amb el que diu el jutge, que volia trametre tot això a l'Agència Espanyola del Medicament, i que va dir que, possiblement, hi havia infraccions administratives molt greus, Sra. Consellera.

Per tant, jo crec que sí que ens deu una explicació del que va fer la conselleria, més específica, des del juliol del 2015 fins l'abril del 2016, que és on es concentra el gran dubte que tenim ara mateix aquí, i que era un dubte compartit també pel rector de la universitat, on parlava que la conselleria havia rebut aquesta informació a través de... o havia d'haver rebut aquesta informació a través del director metge de l'Hospital de Son Espases quan la cap d'Oncologia d'aquest mateix hospital els va denunciar. I va ser perquè no va trobar ressò, com he explicat a la meua primera intervenció, de resposta, ni va comprovar que hi hagués cap actuació en marxa, quan va demanar l'ajuda va demanar l'ajuda del Sr. Grases, perquè fos una denúncia ja directament a la UIB.

Per tant, Sra. Consellera, jo esperava un poc més, francament, esperava un poc més, perquè crec que es fa feina, crec que s'ha fet feina en tot aquest procés, el que no pensava és que hi hagués una falta d'indefinició, si realment s'havia fet la feina, des que es va rebre la denúncia el juliol del 2015 fins l'abril del 2016.

Per tant, jo li torn repetir les preguntes que no ens ha contestat: quines actuacions va fer la conselleria arran de la primera denúncia de la doctora Terrassa, el 2015, a través de la direcció metge de l'Hospital Universitari de Son Espases i al rectoral de la UIB? En tenia constància vostè?

I llavors, m'agradaria que em digués o m'explicàs, o em fes una opinió, si vol, respecte del que va dir el rector de la UIB, en el sentit que ells van rebre la carta el 2016, però la conselleria la tenia des del 2015, donant a entendre ell també que, possiblement, no haguessin fet algunes actuacions que s'haurien d'haver fet.

Jo ho pos un poc... no ho asseguro, perquè sé que han treballat, però volem veure la capacitat de reacció que pot tenir la conselleria en temes com aquests, efectivament, que són excepcionals, que són fora de qualsevol estudi reglat, però que han creat un gran malestar social i que, en definitiva, repercuteixen sobre la credibilitat d'una institució tan important i que hem de reforçar, com és la Universitat de les Illes Balears.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Ara correspon al Grup Parlamentari Podem Illes Balears, Sr. Carles Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

No faré ús de la paraula. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

El Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, el Sr. Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Sí, gràcies. Bé, entenem idò que el responsable de vigilar els medicaments, si són legals, si són il·legals, els canals de venda per Internet o coses d'aquestes, és l'Agència Espanyola del Medicament i no tenim aquí, per desgràcia, estaria bé, tal vegada també sol·licitar una compareixença del responsable de l'Agència Espanyola del Medicament, perquè ens digui a veure de quan ho sabien i quines actuacions han fet, ja que ells sí que són els competents i als quals el jutge també els ha tramès l'expedient. Vull dir, ens quedam amb aquest dubte que, per desgràcia, no podem saber.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari El Pi la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Sra. Consellera, no sé si hi ha un protocol a seguir si qualche metge té qualche tipus de dubtes o no m'ha quedat clar, i si s'han avaluat o no els controls existents per poder canviar i augmentar-los i millorar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Correspon ara al Grup Parlamentari MÉS per Menorca, la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

No en faré ús. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Camps té la paraula.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, president. Només per agrair a la consellera les explicacions que ens ha donat en els dos torns de la seva paraula. Jo crec que ha quedat clar que la conselleria ha actuat dins les seves competències amb diligència i en temps i forma, i que, realment, ha col·laborat també amb l'administració de justícia quan açò ha estat necessari.

És fàcil dir que s'ha estafat amb aquest medicament, quan no és ni un medicament i el jutge de moment tampoc no ha dit que és una estafa, i açò ho hem trobat de vegades a qualche tuit que hem pogut llegir, fins i tot, de la formació política a la qual

pertany la Sra. Ballester. Per tant, bé, hem de deixar que açò faci el seu camí, sabem exactament quina és la situació que hi ha ara i esperam que aquesta actitud sigui sancionada per l'òrgan que ho hagi de fer.

Res més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies, Sra. Camps. I ara, per tancar el debat, té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Sra. Ballester, a ver, usted me dice que la pregunta es concreta, yo le leo: "El Grupo Mixto pide la comparecencia -textualmente- debido a la detención de dos catedráticos de la Universidad de las Islas Baleares por estafa, sobre la venta de falsos medicamentos contra el cáncer, se solicita la comparecencia de Patricia Gómez, consellera de Salud."

Yo, concreción, lo que es pregunta concreta y respuestas concretas yo le puedo dar las respuestas concretas a aquellas preguntas que son concretas, si es que tengo la respuesta. A veces uno no tiene la respuesta de todo, me gustaría tenerla, eh, también. Ya le digo, teniendo 15.000 trabajadores, hay cosas que me resultan un poco asombrosas, porque ¿qué se hace exactamente cuando alguien le dice a no sé quién? No existen protocolos. ¿Qué se hace exactamente cuando... pues, hombre, hay responsables, todos tenemos un responsable, más pronto o más tarde todos lo tenemos, y entonces las cosas se comunican, la mayoría de temas se comunican verbalmente. Y verbalmente se puede solicitar más documentación, verbalmente pueden existir, o sea, y existen de hecho, pero usted: esto cómo lo sabe, de dónde tal, pues puede existir esa solicitud, pero evidentemente constancia escrita no la hay; si yo no le digo: hubo una reunión en el Hospital de Son Espases tal día, a tal hora, a tal fecha, yo esto, porque, ya le digo, 15.000 profesionales se reúnen, toman decisiones permanentes en cuanto a la salud de la población.

Por lo tanto, yo la información concreta, le puedo dar respuestas concretas a preguntas concretas, si tengo la respuesta. Respuesta a todo no tengo, por una parte.

Y por otra parte, seguimos con un proceso judicial, con lo cual hay respuestas que a lo mejor están protegidas por ese proceso judicial.

De todas formas, yo se lo he dicho, si usted lo solicita, le enviaremos un dossier con todo lo que disponemos, que no quiere decir en ningún caso todas las actuaciones que se han hecho, porque muchas, como le digo, son verbales y permanentes, y por orden cronológico, se lo podemos decir. Yo aquí tengo uno desde el 2012, que son un resumen, son diez páginas, yo se lo puedo leer, lo que pasa es que me parece aburrido, quiero decir, me parece aburrido, no aporta mucho más, o sea, al final es: se han hecho los pasos que se han hecho, se ha contactado básicamente con las agencias o con las instituciones, que yo le digo con las que se ha contactado,

a quién han contactado, qué es lo que han dicho..., no sé, creo que es entrar en un nivel de detalle que, desde mi punto de vista, pretende, o no lo sé, o sea, pero la sensación que tengo es: vamos a buscar un culpable que sea la administración, de un proceso que de momento no es constitutivo, que de momento el juez dice que no ha habido delito. En cambio, sí que dice que hay indicios administrativos, de una infracción administrativa que puede ser muy grave.

A partir de ahí, ya le digo, nosotros tenemos una puerta abierta para trabajar con la Agencia Española del Medicamento, con la cual nos hemos puesto en contacto en el mismo momento que el juez ha pronunciado el Auto, en el mismo momento, el mismo día, para ofrecerle toda la información que tenemos al respecto sobre este caso.

Yo, de manera un poco, pues no sé qué decirles, pues cuando les he visto aparecer a mi director general y a la jefa de servicio del departamento, con un AZ, con un archivador, se puede imaginar que todo este archivador está lleno y es una pequeña parte del caso Minerval, como sucede en cualquier otro expediente. ¿Me entiende? Entonces, lo que hacemos son resúmenes, resúmenes para poder dar la respuesta que consideramos que podemos y debemos dar, pero ninguna intención de ocultar ninguna información, siempre que dispongamos de ella.

Las competencias de cada dirección general, es verdad que en la anterior legislatura, o sea, hasta el 2015, la Dirección General de Farmacia, de la Dirección Económica-Financiera y Farmacia tenía una organización diferente, luego hay una reestructuración, las competencias están en el decreto de organización de la comunidad autónoma. Las funciones de la Dirección General de Farmacia es bastante evidente, es todo el tema que estamos hablando, y en el caso de complementos alimenticios, como estamos hablando de alimentos y seguridad alimentaria, pues ese departamento está en Salud Pública, la Dirección General de Salud Pública y Participación actual, que en la anterior legislatura tenía otro nombre.

Claro, además es lo que le decía, el producto que se..., el producto que es venia, Sr. Serra, era l'Oleate, no era el Minerval, l'Oleate, es venia a la farmàcia com a un complement nutricional, i es pot vendre; és a dir, no hi ha cap problema, se'n venen quantitat, quantitat, és que vagin, per favor, a una farmàcia i mirin la quantitat de productes de complements nutricionals només (...), i es prenen de fet en col·laboració amb la Guàrdia Civil, en col·laboració amb l'Agència Espanyola del Medicament, amb les farmàcies, les distribuïdors, el sistema d'alerta, vull dir, és un sistema..., podem donar les dades d'alertes, jo és que no sé quina informació volen. Vull dir, ens la demanin que, seriosament, la us donarem, sense cap problema, però, és clar, jo no venc preparada per saber, per exemple, el nombre d'alertes que podem tenir diàriament o el nombre de requeriments que es fa de determinats productes, és que no era motiu, tampoc, d'aquesta compareixença.

També participa en un programa aquesta comunitat autònoma, que es diu Pangea, que es un programa de prevenció per la introducció de substàncies il·legals en el mercat i que és a nivell internacional. És a dir, seguretat la màxima, risc sempre n'hi ha, el risc zero no existeix.

I els canals de comunicació són múltiples, molt sofisticats també, perquè, és clar, vostè em diu: com es varen posar en contacte? Doncs també existeixen els correus electrònics, també existeix... el sistema d'alertes es fa a través d'una plataforma web, però un no registra cada dia cada una de les seves actuacions que fa, no?

S'augmenten els controls a partir de què? Doncs, jo crec que, em deia la Sra. Sureda, crec que ha quedat demostrat, parlem d'un producte que no té la consideració ni de medicament ni de producte sanitari i, en canvi, s'han fet tot un seguit d'actuacions sobre un producte, que ja dic que no és un medicament, però es fa i es continuarà fent.

Per tant, s'augmenten els controls, perquè així es va veure, per exemple, va sortir el seguiment d'aquests dos productes complements nutricionals, que, si no, doncs tampoc... probablement no se sabia.

Després, *usted me decía, Sra. Ballester, el bagaje, o sea con el expediente, precisamente, claro, esto es un tema que no se ha archivado nunca, que siempre ha estado abierto, cada vez que ha habido un indicio, una sospecha, una comunicación, se ha trabajado sobre el tema, hemos trabajado con diferentes mecanismos y en diferentes vías, actuando con este procedimiento administrativo, o sea, bajo el amparo administrativo que tenemos nosotros. No tenemos la posibilidad de juzgar a alguien si se comercializa o no se comercializa, o sea, no ha venido en ningún caso. Le puedo asegurar que yo, una de las primeras cosas que, claro, que uno dice cuando tiene conocimiento de un expediente de esa magnitud, es: ¿pero no hay nadie que diga he tenido que pagar tanto dinero por este producto? Y esto parece que de momento pues ha quedado un poco en el aire.*

Y evidentemente la primera pregunta que uno se hace, uno, que se hace desde fuera, pero tampoco no tuvimos esa denuncia, que también sería ponerlo en conocimiento de la policía judicial, o sea, nosotros no haríamos nada en esta situación. Es decir, los profesionales saben, yo creo que saben perfectamente lo que tienen que hacer porque protocolos tenemos todos los del mundo. En el caso de violencia de género, sabemos perfectamente, deberíamos de saber o todos los profesionales deberían de saber; ahora bien, ¿todos los profesionales saben? Ojalá, seguro que no, seguro que hay pues que, por la razón que sea, no conocen exactamente a la perfección cada uno de los protocolos, procedimientos, ya le digo, 200.000 actuaciones diarias requieren mucha técnica, mucha ciencia y mucha disciplina y mucho control y ese es el que se lleva desde la sanidad pública.

En cuanto a los mecanismos de control de la UIB, no tengo ni idea, yo no voy a entrar en la autonomía universitaria, bastante tenemos con esta conselleria, desconozco cuáles son los mecanismos de control en la UIB y qué es lo que hacen y lo que debería de hacer, ahí sí que no les puedo responder.

Pero sí que me gustaría acabar diciendo que nosotros no teníamos conocimiento, de forma fehaciente, de que el producto se vendiera, y eso es al juez que le vuelve a pasar lo mismo, o sea, nosotros no hemos tenido ese conocimiento, a pesar de estar permanentemente encima de la empresa y de los

productos, permanentemente, desde el año 2012, con diferentes partidos políticos, con diferentes direcciones generales, porque son temas lo suficientemente serios como para que cualquier director general tome las medidas oportunas, y ahí están, pues, para demostrarlo, los técnicos que sí llevan más años en la administración y pueden también dar fe de todo este tipo de actuaciones que no dependen de que gobiernen unos u otros, nada tiene que ver, porque son temas absolutamente técnicos.

Por lo tanto, a mí, pues, ya les digo, a su entera disposición a la hora de solicitar o de darles o de ofrecerles información, si consideran que se tiene que dar, o se les ha quedado alguna duda; yo creo que la situación es bastante diferente de antes a después de la comparecencia. Podemos relacionar más datos concretos, pero el mensaje tiene que ser de tranquilidad a la población y de que no ha habido ni fallos, ni caos.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies, Sra. Consellera. Acabat el debat, agrair-los la seva presència amb el seu equip.

I no havent-hi més assumptes a tractar, aixecam la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS